

ประชุมพันธสัญญา ภาคอพล
อนาคตและความหวัง

วินัย จันทรพริบ

ชุมชนพันธมิตรสัญญา บาตแพล อนาคต และความหวัง

วินัย จันทร์พริ้ม *

“ดวงใจเล็กๆซ่อนบาดแผลอันปวดร้าวไว้ลึกล้ำยากเหลือเกินที่จะมีปาฏิหาริย์ใดมาลบเลือน” แม้เราจะพบใบหน้าที่มีรอยยิ้มสดใส เมื่อก้าวสู่ชุมชนพันธมิตรสัญญา เสียงทักทายอย่างเป็นมิตรของเด็กชายหญิงกลุ่มหนึ่งที่เรื่อนรับรองของมูลนิธิชุมชนพันธมิตรสัญญา เด็กบางคนพยายามเสนอตัวเองให้ผู้มาเยือนรู้จักชื่อและภูมิหลังของตนเอง บางคนมองผู้มาเยือนอย่างเหนียมอาย เด็กโตหน่อยยกตุ๊กตุนำน้ำมาบริการแขกด้วยท่าทางเรียบร้อยและเป็นมิตร

วงสนทนาเริ่มขึ้นอย่างง่าย ๆ ท่ามกลางสายฝนโปรยปรายให้ความชุ่มชื้นกับทุกคน แต่เด็ก ๆ ค่อนข้างวิตกกังวล เพราะพวกเด็ก ๆ มี

*อาจารย์โปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

โปรแกรมจะไปเที่ยวน้ำตก ที่อำเภอกงหรา ในช่วงเที่ยง อนุรักษ์ พูลหนู รัฐศาสตร์สาขาการทูต (เกียรตินิยมอันดับ 2) มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในฐานะผู้อำนวยการมูลนิธิชุมชนพันธสัญญา เริ่มเล่าถึงความเป็นมาทั้งในเรื่องส่วนตัว เรื่องมูลนิธิ ฯ เรื่องเด็ก ๆ ในมูลนิธิ ฯ

เรามาดูตัวอย่างชีวิตของเด็กที่มาอยู่ที่ชุมชนพันธสัญญา “เอ” (นามสมมุติ) เป็นเด็กหญิงอายุ 9 ขวบอาศัยอยู่กับยายในกระท่อมกลางสวนยาง แม่ของเอหายไปนานแล้วตั้งแต่เอยังเล็ก ๆ ทราบเพียงข่าวว่าทำงานเป็นผู้หญิงกลางคืน เอไม่เคยเจอหน้าแม่ ไม่เคยเห็นหน้าพ่อ แต่ทราบจากญาติว่าพ่อเสียชีวิตตั้งแต่เอยังเด็ก ยายของเอก็ไม่ค่อยสมประกอบ หาเข้ากินค้า รั้งจ้างทั่วไป จนกระทั่งวันหนึ่ง ชายคนหนึ่งฉวยโอกาสขณะที่ยายออกไปรับจ้าง ย่ำยีเด็กน้อยคนนี้ จนเอเกิดฝันผวาส่งผลกระทบต่อทั้งทางร่างกายและจิตใจ อันเกิดจากการกระทำของคนที่ไม่รู้คุณธรรมทางมูลนิธิฯ ได้รับแจ้งเรื่อง จึงได้นำตัวเด็กออกมาจากหมู่บ้าน มาอยู่กับมูลนิธิฯ ไม่นานหลังจากนั้น แม่ของเอกลับมาบ้านพร้อมด้วยอาการป่วยด้วยโรคเอดส์ และเสียชีวิตในที่สุด เอทราบข่าว ทำให้เอมีความโศกเศร้ามาก หนุมซึ่งเป็นน้องของเอขาดผู้ปกครองดูแลทางมูลนิธิฯ จึงตัดสินใจรับเด็กคนนี้มาดูแล เอดีใจมากที่น้องชายมาอยู่ด้วย เอได้รับการเปลี่ยนแปลงในชีวิต ได้รับการบำบัดจิตใจจากเหตุร้ายที่เกิดขึ้นกับเธอ เธอได้รับการศึกษา จนกว่าจะเรียนจบชั้นสูงสุด อนาคตและความหวังของเอเริ่มต้น ณ มูลนิธิชุมชนพันธสัญญา

“ศิลา” ได้มาอาศัยอยู่ที่นี้ตั้งแต่อยู่ในครรภ์ของมารดา “ทอง” ตั้งครรภ์ในขณะที่ไปทำงานรับจ้าง ผู้ชายที่ไม่รับผิดชอบและไม่รับเป็นพ่อเด็ก ทองกลัวใจมากไม่รู้จะอย่างไร ทองคิดจะฆ่าตัวตายหลายครั้ง

เจ้าหน้าที่มูลนิธิ ฯ ทราบเรื่อง จึงรับทองคำอยู่ที่มูลนิธิชุมชนพันธสัญญา ทองคลอดบุตรเป็นผู้ชาย เธอได้ดูแลพุ่มผักกูดน้อยให้เติบโตใหญ่ เพื่อเป็นคนดีของสังคม อนาคตของ “ศิลา” จะไม่มีติดมน เขาจะได้รับการดูแล เขาจะได้รับการศึกษา เพื่อเขาจะมีชีวิตที่ผาสุก และเป็นคนดีที่สังคมต้องการ

“แซม” อายุ 4 ขวบ เป็นเด็กผู้ชายที่มีความก้าวร้าว สาเหตุจาก “แซม” ถูกทำร้ายทุบตีจากญาติ หลังคลอด แซมถูกแม่ทิ้ง เพราะแม่ไปมีสามีใหม่ ส่วนพ่อก็ไปมีภรรยาใหม่ แซมต้องระเห่ร่อน ถูกส่งไปอยู่กับญาติคนโน้นที คนนี้ที ในที่สุดก็มาอยู่ที่บ้านพักฉุกเฉินสงขลา ก่อนที่จะถูกส่งตัวมาที่มูลนิธิชุมชนพันธสัญญา ความรัก ความอบอุ่น ความอาหาร ทำให้แซมเป็นเด็กที่น่ารักที่ทุกคนชื่นชม

“แสน” อายุได้ 10 วัน เกิดจากแม่ที่ตั้งครรภ์โดยมิพึงประสงค์ มีผู้พบเห็นแสนกับแม่ และดูเหมือนแม่กำลังทำร้ายเด็ก ก็เลยเสนอทางออกให้ ถึงแม้แสนจะจากอ้อมอกของแม่มาอยู่ที่มูลนิธิชุมชนพันธสัญญา ตั้งแต่แบเบาะ แต่ที่นี่แสนได้รับความรัก ความอบอุ่นอย่างเต็มที่ แม่ของแสนก็ปลอดภัยที่ไม่ต้องมีตราบาป หรือทำผิดกฎหมายบ้านเมือง แสนอยู่ที่นี้ไปจนกว่าจะเติบโตใหญ่ เพราะที่นี่คือบ้านที่ให้ความรัก ความอบอุ่น เพราะที่นี่คือบ้านของแสน

“น้ำ” เป็นเด็กผู้หญิงตัวเล็กอายุ 13 ปี ถูกเจ้าหน้าที่จับกุมในข้อหาลักทรัพย์ ถูกนำตัวฟ้องศาลและฝากขัง เนื่องจากในจังหวัดนี้ไม่มีศาลเยาวชน จึงฝากขังในเรือนจำ ไม่มีใครมาประกันตัวน้ำ เนื่องจากน้ำถูกพิพากษาว่าเป็นเด็กเกรง ซี้ชโหมย จากการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้พิพากษา และมูลนิธิชุมชนพันธสัญญา บัดนี้ น้ำถูกปล่อยตัวออกมาจากเรือนจำ อาศัยอยู่ในมูลนิธิชุมชนพันธสัญญา น้ำไม่ใช่เด็กซี้ชโหมยหรือ

เกเรเลย เพียงเพื่อเอาชีวิตรอดเท่านั้นเอง น้ำไม่เคยเห็นหน้าพ่อ ช่างแม่ก็ออกจากบ้านและไม่หวนย้อนกลับมาดูแลอีกเลย น้ำอาศัยอยู่กับทวดตั้งแต่ยังแบเบาะ จึงขาดคนดูแลอบรมสั่งสอน ขาดคนเข้าใจในความรู้สึก อันโดดเดี่ยวไร้ที่พึ่งไร้คนเข้าใจจึงเป็นเหตุทำให้ชีวิตน้ำต้องย่ำแย่ เดียวนี้ชีวิตน้ำเปลี่ยนไปแล้ว น้ำได้เรียนเสริมสวยเพราะเป็นสิ่งที่น้ำชอบเป็นชีวิตจิตใจ น้ำได้อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีมีผู้อบรม สั่งสอน น้ำได้รับความรักจากทุก ๆ คน และน้ำก็รักทุก ๆ คน ความใฝ่ฝันของน้ำที่จะได้เป็นเจ้าของร้านเสริมสวยคงไม่ไกลเกินเอื้อม

“สินามิ” เด็กผู้ชายอายุ 4 ขวบ แม่ทำงานที่โรงแรมที่เขาหลัก ไม่มีเวลาที่จะดูแลลูก ผ่ากเพื่อนบ้านผู้ชายเลี้ยงดูในเวลาที่ตัวเองไปทำงาน เมื่อเกิดเหตุการณ์ธรณีพิบัติ 26 ธันวาคม 2547 แม่สูญหายไปกับคลื่นยักษ์ไม่พบแม่กระทั่งศพ ในที่สุดผู้ชายที่รับฝากเลี้ยงดู นำ “สินามิ” มาให้ที่เต็นท์มูลนิธิชุมชนพันธสัญญา ที่ไปให้บริการผู้ประสบภัย “สินามิ” มีปัญหาในเรื่องการสื่อสาร เพราะพูดไม่ได้ ไม่มีข้อมูลใด ๆ เกี่ยวกับ “สินามิ” ถึงตอนนี้มาอยู่กับมูลนิธิ ฯ อย่างมีความสุข ทักษะในการสื่อสารพัฒนาขึ้น อนาคต “สินามิ” คงไม่ลำบากเหมือนที่ผ่านมา

ผู้อำนวยการมูลนิธิ อนุรักษ์ พูลหนู เล่าย้อนถึงชีวิตในวัยเยาว์ ผ่านพบประสบการณ์ช่วงวัยแห่งการศึกษา เห็นความทุกข์ยากของเพื่อนร่วมโลก ได้ให้การช่วยเหลือเอื้ออาทรบุคคลเหล่านั้นด้วยจิตใจที่ดีงาม แม้ว่าตนเองจะไม่พร้อมในด้านการเงินก็ตาม กลับหารายได้พิเศษเพื่อนำมาจุนเจือเพื่อนมนุษย์

เมื่อจบการศึกษา อนุรักษ์ พูลหนู ไม่อยากเห็นเด็กเหล่านั้นต้องกลายเป็นอาชญากรในเมืองหลวง จึงตัดสินใจไปเป็นครูอาสาบดอยซอน

เด็กชาวเขานำเอาเด็กเร่ร่อนเหล่านั้นไปอยู่บนดอยบนเขาด้วย แม้ว่าโอกาสที่จะรับราชการเปิดกว้าง เพราะจบการศึกษาด้วยคะแนนที่ดี เขากลับอุทิศชีวิตช่วยเหลือเด็ก ๆ และผู้ทุกข์ยาก ชีวิตนี้จะอยู่เพื่อผู้อื่น นับเป็นปณิธานที่ยิ่งใหญ่

จากจุดเริ่มต้น จนถึงบัดนี้ เกือบ 20 ปี แต่อุดมการณ์ของเขาไม่เคยเปลี่ยนแปลง เขายังคงทำงานเพื่อช่วยเหลือเด็กกำพร้า เด็กที่มีปัญหาครอบครัว เด็กอ่อน หลุมฝังศพโดยมิพึงประสงค์ หลุมที่ถูกกดขี่ หลุมขรหาที่ถูกทอดทิ้ง เขาจึงมีความคิดและดำเนินการในรูปแบบชุมชนบูรณาการ และได้จดทะเบียนในนาม “มูลนิธิมูลนิธิชุมชนพันธสัญญา” มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ช่วยเหลือ อุปการะเลี้ยงดู ให้การศึกษา ฝึกอาชีพแก่เด็กหรือเยาวชนที่กำพร้าหรือมีปัญหาอื่น ๆ ในครอบครัว
2. ช่วยเหลือ อุปการะเลี้ยงดู ให้การศึกษาแก่เด็กหญิงที่ถูกทำละเมิด หรืออาจจะถูกทำละเมิดและค่าประเวณี
3. ช่วยเหลือ อุปการะเลี้ยงดูหญิงหม้ายขรหาหรือผู้สูงอายุที่ขาดผู้อุปการะดูแล
4. ช่วยเหลือหญิง อุปการะดูแลหญิงที่เจ็บป่วยทั้งทางร่างกายและจิตใจ
5. ช่วยเหลือหญิงที่ตั้งครรภ์โดยมิพึงประสงค์ และอุปการะเลี้ยงดู ให้การศึกษาแก่เด็กที่คลอดมาจากหญิงนั้น โดยยึดหลักของความรักและความเสมอภาคกันของมวลมนุษยชาติเป็นที่ตั้ง
6. ช่วยเหลือ อบรม ดูแลเด็กหรือเยาวชนที่ส่งมาโดยทางราชการ
7. เพื่อให้คำปรึกษาทั้งทางตรงและทางโทรศัพท์แก่คนทั่วไปที่อยู่ในความทุกข์ใจ

ปัญหาของสังคมด้านต่าง ๆ เริ่มทวีความรุนแรงมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเด็กหญิงถูกล่วงละเมิด ปัญหายาเสพติด ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ปัญหาความแตกแยก หย่าร้าง ปัญหาผู้สูงอายุถูกทอดทิ้ง ฯลฯ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาด้านแม่และเด็ก หญิงที่ตั้งครรภ์โดยมิพึงประสงค์ และนำมาซึ่งการทำแท้ง การทำร้ายทารกจนถึงชีวิต ปัญหาเหล่านี้การทำงานของภาคราชการไม่อาจแก้ปัญหาได้อย่างทั่วถึง มูลนิธิชุมชนพันธสัญญาพัทลุง ซึ่งตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่ 293 หมู่ 3 ตำบลควนขนุน อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ให้โอกาสแก่เด็ก แก่เยาวชน ผู้หญิงที่ถูกล่วงละเมิด ผู้หญิงสูงอายุที่ถูกทอดทิ้ง ให้โอกาสอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

มูลนิธิชุมชนพันธสัญญา มีการบริหารโดยมูลนิธิชุมชนพันธสัญญา ให้ที่พัก อาหาร มีที่ฝึกอาชีพ ให้การศึกษาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล บ้านแต่ละหลังที่ถูกสร้างขึ้นนี้ มาจากวัสดุที่ใช้งานแล้ว ไม่ว่าจะเป็นบ้านเก่า บ้านร้าง ภูมิเก่า กระเบื้องเก่า ไม้เก่า ที่ถูกทอดทิ้งไว้ วัสดุเหล่านี้บ้างก็ได้รับการบริจาค บ้างก็ซื้อมาในราคาถูก ๆ มูลนิธิชุมชนพันธสัญญา ยึดถือหลักปรัชญาที่ว่า “ถึงแม้จะเก่าถูกทิ้ง ก็สามารถทำให้สวยงามได้ เช่นเดียวกับชีวิตของมนุษย์ บางคนดูเหมือนไร้ค่า ไม่มี ความหมายหรือถูกทอดทิ้ง แต่ทุก ๆ ชีวิตนั้นมีคุณค่าและสวยงาม ถ้าหากถูกสร้างถูกจัดระเบียบขึ้นมาใหม่” บ้านแต่ละหลัง ชีวิตแต่ละชีวิต จึงถูกสร้างและถูกจัดระเบียบขึ้นมาใหม่ กลายเป็นชุมชนพันธสัญญา ชุมชนเล็ก ๆ ที่ให้การช่วยเหลือด้วยความรัก ความอาทร ต่อหญิงที่ตั้งครรภ์โดยมิพึงประสงค์ และเด็กอ่อน เด็กด้อยโอกาส เด็กถูกทำร้าย เด็กกำพร้า หญิงหม้าย หญิงชรา ฯลฯ ชีวิตเหล่านี้ล้วนมีบาดแผล แต่เขากำลังมีอนาคตและความหวัง ด้วยการกิจของชุมชนพันธสัญญา

“บาดแผลแห่งชีวิต   แขนงสนิทยากลืนเลื่อน
บาดลึกคอยย้าเตือน   ดู้อัจจนอนาถนั้ก
ชุมชนฯ ช่วยปกป้อง   โอบประคองด้วยความรัก
ดูแลและพิทักษ์   สู่ความสุขสถาพร”

สนใจติดต่อเยี่ยมชมได้ที่
มูลนิธิชุมชนพันธสัญญา
เลขที่ 293 หมู่ที่ 3 ตำบลควนขนุน
อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง 93110
โทร. 0-7468-2325
0-1798-5528